

[Marianne Bentsen-Pedersen]

skal i gang med det vigtige arbejde. Er der så noget at sige til, at disse tabere i den teoretiske skole bliver nedtrykte, at de bliver tvære, og at de bliver aggressive?

Man kunne selvfølgelig spørge, hvorfor lærerne ikke i højere grad bygger deres undervisning op på praktiske erfaringer. Det hænger sammen med mange ting. En af dem er traditionen. Man er vant til at arbejde på den måde. Man har lært på seminariet, hvordan man laver teoretisk indlæring, og i mange tilfælde arbejder kollegerne også på denne teoretiske facon. Det giver naturligvis en lærer en meget stor tryghed og en stor praktisk lettelse at arbejde efter de samme normer som de andre lærere.

Men en anden og måske vigtigere grund er timeopsplitningen. Hvad kan man nå at opleve på 45 minutter, hvilke erfaringer kan man gøre, hvor kan man nå hen og se på tingene i den virkelige verden i dette korte tidsrum? Dertil kommer fagopsplitningen. Skoleverdenen er opsplittet i dansk, regning, matematik, geografi, engelsk osv., men kommer man uden for skolebygningen, møder man en verden, der er sammensat af disse elementer, og det er en meget vanskelig opgave for børn at splitte denne verden op i fagområder.

Et meget almindeligt svar på det spørgsmål, man kunne stille, når børnene kommer hjem, nemlig hvad de har lavet i skolen i dag, er: vi har leget tagfat eller nogle andre ting, der drejer sig om frikvarter, for det er ofte i frikvartererne, børnene har deres oplevelser, på trods af at det for visse børn er en prøvelse at komme igennem de ti minutter.

Som sagt tiltager problemerne op gennem skoleforløbet, og helt galt går det i overbygningen. Vi har ganske vist fået afskaffet real-skolen, men det betyder ikke, at man derved er ude over problemerne med en sorterings-skole. Vi har stadig væk niveaudeling, vi har stadig væk karakterer, og vi har stadig væk sårene fra de yngste klasser, der aldrig når at blive lægt.

Vedrørende niveaudelingen skal jeg ikke undlade at gøre opmærksom på, at man ude på skolerne mange steder finder det urimeligt med denne opsplitning af eleverne, fordi man dér ser, at de børn, man har kendt gennem mange år, og som nu kommer på grundkursus, kommer i en situation, hvor de får bekræftet deres nederlag, hvor de oplever, at

det ikke er vigtigt at modtage undervisning, fordi de på forhånd er sorteret fra. Dette har gjort, at mange skoler i dag arbejder på dispensation også efter 7. klasse og underviser eleverne samlet, og denne tendens er i stadig udvikling.

Hertil kommer den almindelige konkurrencementaltitet, som skolen overtager fra samfundet udenfor, og sidst, men ikke mindst, de helt umulige pensakrav, som fører videre til eksamen. Eksamen bør af flere grunde afskaffes. Dels er den unødvendig, da folkeskolen ikke i sig selv er kompetencegivende, dels binder den undervisningen på en meget uheldig måde, fordi de fleste lærere efterhånden kender de opgaver, der bliver stillet, og derfor i deres daglige undervisning underviser ud fra, hvad de ved at eleverne bliver stillet over for til eksamen.

Men det værste ved eksamen er måske, at den berøver skolen en masse tid, som kunne bruges til mere fornuftig undervisning, og dermed sænker man det faglige niveau. De fleste skoler begynder dette opbrud i maj måned, lærerne kan ikke undervise, fordi de har klasser oppe til eksamen, og andre lærere er borte som censorer på andre skoler. Det betyder selvfølgelig, at ikke bare de elever, der direkte er berørt af eksamen, mister undervisning, men også at mange andre klasser må undvære undervisning eller få undervisning af lærere, der kommer i en enkelt time, og det kan selvfølgelig ikke blive særlig kvalificeret.

Dette har bevirket, at mange skoler har henvendt sig til os, og i visse tilfælde et helt amts skolevæsen, fordi de ønsker at være fri for dette tidsspilde og i stedet bruge tiden på kvalificeret undervisning. Jeg vil derfor spørge ministeren, om hun agter at tage dette problem op med henblik på at få fjernet eksamen efter 9. klasse.

Børnene oplever i høj grad, at de lærer noget, der for dem er uvæsentligt, mens det, der beskæftiger deres hoveder, overhovedet ikke har plads i skolen, og i mange tilfælde synes jeg, de har ret. Hvornår har de ærede medlemmer af folketinget sidst beregnet arealet af en cirkel, og hvornår har de sidst løst en ligning? Man kunne også spørge: hvornår har de sidst rodet, måske uden særlig godt resultat, med knallerten, undskyld bilen, eller hvornår har de haft problemer med at omgås andre mennesker, måske inden for den nær-